

Casa del carrer del Dipòsit número 8

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer del Dipòsit, número 8; carrer Major de la Floresta, número 7
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.443321521832
Longitud: 2.075610023406
UTM Est (X): 422780
UTM Nord (Y): 4588384

Classificació

Número de fitxa 08205 - 489
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa C-27.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Difícil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2885904DF2828F0001KF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 08:15

Descripció

Xalet unifamiliar de tendència classicista, construït entorn de la dècada de 1930. Consta tan sols de planta baixa, i la teulada és a quatre vessants, amb teula àrab.

A la planta baixa hi ha la porta d'entrada, aixoplugada per un porxo amb dobles columnes jòniques que sostenen un entaulament. A cada costat de la porta hi ha una finestra. El parament és arrebossat, i les obertures presenten llinda recta. El coronament de l'edifici es resol mitjançant una motllura i un ràfec amb caps de biga de fusta molt sobresortints. El carener és rematat amb una esfera de ceràmica com a element decoratiu. En origen n'hi havia dues, però actualment en falta una.

Història

Segons dades del cadastre, no sempre del tot fiable, la casa s'hauria construït el 1930. El nom del carrer on se situa es deu al dipòsit d'aigua construït per donar servei a l'antiga Colònia.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino

Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

